

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/EK ⁽¹⁾, ή οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της διατήρησης των κεκτημένων δικαιωμάτων και της αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, σύμφωνα με την οποία η πρώτη αναπροσαρμογή της συντάξεως για την κατηγορία δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι είχαν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα (συνολική σύνταξη σύμφωνα με τον Pensionsgesetz 1965 [νόμο περί συντάξεων του 1965]) το αργότερο από την 1.12.2021 πραγματοποιείται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου του μεθεπόμενου ημερολογιακού έτους από την έναρξη της συνταξιοδοτήσεως, ενώ η πρώτη αναπροσαρμογή της συντάξεως για την κατηγορία των δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι θεμελιώσαν ή πρόκειται να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα (συνολική σύνταξη σύμφωνα με τον Pensionsgesetz 1965 [νόμο περί συντάξεων του 1965]) από την 1.1.2022 πραγματοποιείται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους από την έναρξη της συνταξιοδοτήσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Bologna (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2022 — BU κατά Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

(Υπόθεση C-80/22)

(2022/C 158/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Bologna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: BU

Καθού: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Ποιες είναι οι έννομες συνέπειες κατά το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περίπτωση παράβασης από το αιτούν κράτος, στο πλαίσιο διαδικασίας εκ νέου ανάληψης κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 ⁽¹⁾, της υποχρέωσης ενημέρωσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 ή της υποχρέωσης διεξαγωγής προσωπικής συνέντευξης με τον αιτούντα κατά το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού, και, ειδικότερα, έχουν τα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 την έννοια:
 - ότι η μη παροχή του ενημερωτικού φυλλαδίου που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2 σε πρόσωπο το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 του κανονισμού ή η μη διεξαγωγή της προσωπικής συνέντευξης με τον αιτούντα κατά το άρθρο 5 του κανονισμού συνεπάγονται αφ' εαυτών μη θεραπεύσιμη έλλειψη νομιμότητας της απόφασης περί μεταφοράς και, συνακόλουθα, ανάθεση στο αιτούν κράτος μέλος της ευθύνης για την έκδοση απόφασης επί της αίτησης διεθνούς προστασίας·
 - ή ότι η έλλειψη νομιμότητας της απόφασης περί μεταφοράς εξαρτάται από την επίκληση και την απόδειξη ότι η διαδικασία θα είχε διαφορετική έκβαση εάν η αρχή του αιτούντος κράτους είχε εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013·
 - ή, μήπως, ότι σε καμία περίπτωση η αρχή του αιτούντος κράτους δεν υποχρεούται να διασφαλίσει στον αλλοδαπό που υπόκειται σε διαδικασία μεταφοράς στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση τις εγγυήσεις ενημέρωσης και συμμετοχής που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013;
2. Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια:
 - ότι επιβάλλει την υποχρέωση να διασφαλίζονται οι εγγυήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού στον αλλοδαπό που υπόκειται σε διαδικασία μεταφοράς σε άλλο κράτος μέλος προς εξυπηρέτηση της προστασίας του δικαιώματος άσκησης πραγματικής προσφυγής κατά απόφασης περί μεταφοράς·

- σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, ότι το δικαστήριο που επιλήφθηκε της προσφυγής ακυρώσεως της απόφασης περί μεταφοράς δυνάμει του άρθρου 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 έχει την εξουσία να επανεκτιμήσει την ουσία της απόφασης με την οποία η διοικητική αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αναγνώρισε, κατ' εφαρμογήν των σχετικών με τον προσδιορισμό της ευθύνης κριτηρίων που προβλέπονται στο κεφάλαιο III του κανονισμού, την ευθύνη του να αποφανθεί επί της αίτησης διεθνούς προστασίας που υπέβαλε ο αιτών;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).